

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

ЕВОЛЮЦІЯ І ГОМОЛОГІЯ ЧЕРЕВНОЇ ПОРОЖНИНИ ЛЮДИНИ

Фурсов І.Г.

Науковий керівник: к.мед.н., доц. Шиян Д.М.

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Вступ. Останнім часом представлено велику зведення гомології лімфатичних вузлів ссавців, в якій вказується на відсутність єдиної номенклатури лімфатичних вузлів, як на серйозне ускладнення при встановленні їх гомології

Мета роботи. Аналізувати еволюцію і гомологію черевної порожнини людини.

Матеріали і методи дослідження. Вивчалася література на дану тематику. Уявляється, що терміни анатомії людини є основними для позначення лімфатичних вузлів, оскільки лімфатична система людини вивчена найбільш повно, і з них слід виходити у встановленні гомології лімфатичних вузлів людини і ссавців тварин. Поняття «лімфатичний центр» надміру, так як групи лімфатичних вузлів є етапами лімфатичного шляху, а трактування їх як частини його, а не центрів, є більш правильною і відповідає вимогам клініки.

Результати. Головним у дослідженні гомології лімфатичних вузлів є проходження їх зв'язків з органами через відповідні лімфатичні судини останніх і тільки на підставі цих зв'язків можливе визначення серед лімфатичних вузлів, які прилежат до задньої черевної стінки людини, двох різних груп вузлів, а саме: групи лімфатичних вузлів, що розвиваються у зв'язку з відтоком лімфи з органів шлунково-кишкового тракту, і групи лімфатичних вузлів, що розвиваються у зв'язку з органами, прилеглими до задньої черевної стінки (нирки, наднирники, статеві залози).

Висновки. На нашу думку, дослідження гомології лімфатичних вузлів повинні бути нерозривно пов'язані з дослідженням лімфатичного шляху від органів на всьому його протязі.

ДИНАМІКА ВІДНОСНОЇ МАСИ СЕРЦЯ ЩУРІВ В НОРМІ ТА ПІСЛЯ ВНУТРІШНЬОПЛІДНОГО ВПЛИВУ АНТИГЕНУ

Чернявський А.В.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Волошин М.А.

Запорізький державний медичний університет,

кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Внутрішньоутробне проникнення антигенів в плід викликає вихід імунологічно незрілих лімфоцитів на периферію, що впливає на морфогенез внутрішніх органів та супроводжується формуванням вісцеромегалії.

Мета роботи. Визначити динаміку відносної маси серця щурів в постнатальному періоді в нормі та після внутрішньоплідного впливу антигену.

Матеріали та методи дослідження. Об'єктом дослідження були 92 серця білих лабораторних щурів. Тварини були розділені на 2 групи: I група - 46 інтактних щурів, II група - 46 щурів, яким на 18 добу антенатального розвитку було введено одноразово внутрішньоплідно, підшкірно в міжлопаткову ділянку 0,05 мл стафілококового анатоксину (у розведенні 1:10). Виведення тварин з експерименту та забір матеріалу проводився на 1, 3, 5, 9, 14, 21, 30 та 45 добу після народження. Отримані дані були оброблені методами варіаційної статистики в програмі MS Excel.

Результати та їх обговорення. Встановлено: у новонароджених антигенпреміюваних щурів відносна маса серця була дещо вищою. З третьої по п'яту добу спостерігалось незначне відставання приросту маси серця в експериментальних тварин. Починаючи з 9 доби в антигенпреміюваних щурів спостерігалось вірогідне збільшення відносної маси серця до 21 доби. Збільшення маси серця після внутрішньоутробної дії антигенів є проявом вісцеромегалії, що співпадає з результатами інших авторів, які спостерігали гепатомегалію після внутрішньоплідного введення антигенів. До 45 доби зберігалась тенденція до збільшення відносної маси серця у експериментальних тварин.